Година IX. ВАРНА—ПРОВАДИЯ. 15 Февруари 1914 г. Брой 20.

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

Общинска Библиотека тукъ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Абонаментъ за година 8 лева за 6 мѣсеца 4 лева | Редакторъ-стопанинъ: Стефанъ Ив. Петковъ | Редакцията ни се помѣщава на улица „Шуменска", задъ пощата

Такса за публикациитѣ на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр по 80 ст.; на 4 стр по 50 ст. на кв. с. м. Приставки и бирич. обявления за 1 пжть 5 ст. за 2 пжти 10 ст. на дума

Д-ръ Б. Т. Драмовъ

специалистъ по болеститѣ на кожата и пикочно-половитѣ органи. Приема болни всѣкидневно.

Варна, улица „Св. Климентъ", срѣщу банята на М. Филиповъ.

Стоянъ С. Стояновъ

ДРѢХАРЪ — ВАРНА.

Съобщавамъ на почитаемитѣ си клиенти и познати, че прѣмѣстихъ дрехарския си магазинъ подъ хотелъ „Орелъ" и доставихъ за лѣтния сезонъ най-модерни платове.

Д-ръ Михаилъ Мантовъ

адвокатъ — Русе

Води и защищава дѣла прѣдъ Русен. Апелат. Сждъ.

Писалище подъ Апел. Сждъ. Телефонъ № 259.

Много важно! Много важно!

Съобщаваме на Г-да домостроителитѣ и прѣдприемачитѣ, че въ склада ни, по случай настжпването на сезона пристигнаха въ *голѣмо количество разенъ дървенъ строителенъ материялъ и първокачественни марсилски керемиди*, които продаваме на много износна цѣна.

Никола Наумовъ & Ив. Стефановъ

Гора въ мѣстностьта „Батово" отъ 4000 декара СЕ ПРОДАВА изцѣло или на части, при ипотека и други износни условия.

Споразумѣние, наслѣдницитѣ на Андрея Апастасовъ Килитчи, Варна.

Българско Акционерно Д-во „Дружба" — Варна.

ПОКАНА

№ 215

Поканватъ се Господа акционеритѣ да присжтствуватъ на XXXII редовно събрание, което се свиква за 9 Мартъ т. г., часа 10 прѣди пладнѣ, въ помѣщението на дружеството, съ

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

I. Доклади на Управителния и Провѣрителния съвѣти, одобряване годишнитѣ смѣтки за 1913 год. и освобождаване отъ отговорность управляющитѣ по сжщитѣ смѣтки и

II. Асигнование кредитъ за общи разходи за 1914 год.

За правоучастие въ събранието, акции може да се депозиратъ: въ Варна при дружеството до пладнѣ на 8 мартъ т. г., а въ другитѣ градове при клоноветѣ на Българската Народна и Земледѣл. Банки до 5 сжщий включително.

Ако на 9 Мартъ събранието не се състои, то, съгласно чл. 11 отъ устава, ще се отложи за 16 сжщий мѣсъ, сжщо мѣсто и часъ, а депозирането на акции ще продължи: въ Варна до пладнѣ на 15 мартъ с. г., а за другитѣ градове до 12 сжщий включително.

Варна, 8 Февруарий 1914 г.

ОТЪ УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВѢТЪ.

„Търговска Печатница" — Варна. Телефонъ № 240

Зжболѣчебницата

на

Г-ци АЛЕКСАНДРА & ЕКАТЕРИНА ВОЙНОВИ,

дипломирани съ **отличие** отъ Медицинския Факултетъ на Императорския Новоросийски Университетъ, — се откри отъ 1 януари 1914 г. Зжболѣчебницата е снабдена съ най-нови приспособления. Помѣщава се въ I-я етажъ въ къщата на Благой Пѣйчевъ, Булевардъ „Мария Луиза".

Изборнитѣ борби.

Днесъ цѣла България е заета съ една единична мисъль — изборитѣ. Обстоятелствата наложиха на всички политически дѣятели идеята за обединение на партиитѣ въ опозиция срѣщу либералната концентрация, въ рѫцѣтѣ на която е повѣрено управлението на нашата страна. Днесъ навредъ кръстосватъ агитатори между българскитѣ избиратели. Държатъ се дълги патриотически рѣчи за доказването правотата въ исканията на всѣкоя една отъ борящитѣ се партии. По този случай ний излизаме прѣдъ читателитѣ си съ обективно изложение ходътъ на събитията, за да си направятъ вѣрна прѣценка върху това, което тѣ слушатъ въ изборнитѣ рѣчи.

България винаги е водила една борба между двѣ противоположни течения — русофилско и русофобско. Вмѣсто да излагаме цѣлата история на тоя антагонизъмъ, ний ще се произнесемъ кратко, но сбито за влиянието на тоя антагонизъмъ въ послѣднитѣ наши събития отъ войната до дневния моментъ.

Слѣдъ обявата на мобилизацията се оказа, че въ военно отношение България не бѣше приготвена. Нѣмаше ни спаряди, ни облѣкло за войницитѣ. Тогавашното правителство успѣ да достави голѣма часть муниции, да поржча шинели отъ Русия и въ България да се ушиятъ съ десетки хиляди ботуши, дрѣхи и въобще каквото бѣ необходимо на първа ржка. Макаръ че до тогава бѣхме заборчлѣли съ 800 милиона лева дългъ отъ заеми, хазната ни се оказа праздна и финансовия министръ Тодоровъ се принуди да сключи, при най-неблагоприятни обстоятелства, заемъ отъ 25 милиона лева отъ Франция. Значи първитѣ прѣчки за войната бѣха отстранени. Почна се и самата война. По единъ абсолютно необяснимъ начинъ българската войска съ подкрѣпата на Сърбия и отчасти само на Гърция, прогони турскитѣ пълчища отъ Македония. Тѫ стана въ 23 деня отгорѣ. Разгромяването на турскитѣ войски въ такова кжсо врѣме зададе голѣмъ страхъ на турскитѣ дипломати, поради което великия везиръ Кямилъ паша телеграфически помоли българския царь за миръ. Тукъ вече сме прѣдъ първата сждбоносна грѣшка отъ страна на България. Тогавашното наше правителство никога не ще се освободи отъ отговорностьта за тая грѣшка, която се състои въ това, че нѣма куража и ума да се противопостави, на царя, който не поиска мира. Вмѣсто миръ, ц. Фердинандъ пожела настжпление къмъ Царградъ — една безумна и фатална, както виждаме сега, мечта за бждащето на България.

Ако правителството бѣше се противило и успѣше да прѣкрати войната, датата 16 юний не щѣше да се яви и погрома не щѣше да стане. Може би, ако правителството си подадеше оставката, да се продължи войната отъ правителството, което щѣше да го наслѣди, тогава поне щѣше да се знае, че нещастието не е дошло отъ онія, които обявиха войната и сега народа щѣше да знае кой е виновника. Обаче при наличностьта на обстоятелството, че русофилитѣ се оказаха непослѣдователни въ русофилската си политика, народа третира тѣхъ за виновници на нещастието.

Правдата изисква да отбѣлѣжимъ, че въ туй отношение народното мнѣние не е напълно основателно. Наистина, за хилядитѣ жертви при Чаталджа, Булаиръ и Одринъ, вината е на

русофилитѣ, защото и безъ тия жертви Одринъ, споредъ рѣшението на силитѣ, оставане нашъ, даже и при младотурския режимъ. Русия се разсърди, че ний не я слушаме и допусна австрийското влияние, макаръ отъ безумие, да разпокъса балканския съюзъ. Изоставени отъ Русия нашитѣ русофили бѣха слаби вече срѣщу австрофилското течение, което дойде въ пълна услуга на Австрия въ стрѣмежа и да развали съюза. Когато Русия видѣ, че австрофилитѣ взимать надмощие, побърза, макаръ кжсно, да се коригира. Тя настоя щото Сърбия и България да изпратятъ свои делегати въ Петербургъ за прѣговаряне по арбитражния споръ. Когато вече всичко бѣше готово и делегатитѣ отъ двѣтѣ държави щѣха да заминатъ въ Русия, Главнокомандующия — Царя — подъ силния натискъ на австрофилитѣ, които го заплашиха и подъ влиянието на Австрия даде заповѣдь за атакуване сръбскитѣ войски. До товя моментъ България се бѣ спрѣла отъ наклонения стрѣмежъ къмъ пропастьта, но съ надаването на фаталната заповѣдь, тя стрѣмглаво се спусна къмъ страшната пропасть, въ дъното на която се озова при Букурещъ. Упования на Австрия, че ще запази България въ случай на нужда, като изпрати два корпуса войска въ Сърбия, нашитѣ австрофили не даваха никакво значение на ромжнскитѣ прѣдупрѣждения за нахлуване въ нашитѣ прѣдѣли. Съюзната война се започна и тукъ и Русия и Австрия проявиха онова коварство спрямо насъ, което ни докара погрома на отечеството, поробването на Македония отъ сърби и гърци, отново поробване на Тракия и най-сетнѣ поробването на голѣма часть български граждани въ Добруджа, които си пролѣха кръвьта за свободата на Македония и Тракия. Австрия не ни даде никаква помощь, а Русия позволи на Ромжния да нахлуе въ България, което осуети всички планове на австрофилитѣ.

Тази е причината на катастрофата, която постави нашето отечество и всички българи въ дълбокъ трауръ, независимо отъ политическото ни ослабване и икономическо разорение.

Днешното правителство има искреното желание и твърдо намѣрение да използува всѣки случай, който би билъ удобенъ за възстановяване направенитѣ загуби, като разчита на Австрия и Турция.

Опозицията пъкъ се бои отъ тая политика, като не се довѣрява на Австрия, имайки урокъ отъ нейното поведение въ най-близкото минало и изобщо аспирациитѣ ѝ на Истокъ и къмъ Солунъ. На Турция сжщо не разчита, понеже нѣма никаква гаранция че тя, като навлѣзе въ Македония, ще се върне обратно слѣдъ като се разправи съ Гърция.

Австрофилитѣ казватъ, че само съ Австрия ще можемъ да извоюваме това, което изгубихме. Русофилитѣ сж на противно мнѣние; тѣ сж увѣрени, че сегашната политика, която правителството води, ще докара нова, още по-ужасна катастрофа, защото при единъ конфликтъ съ Ромжния, Австрия пакъ ще ни изиграе, ще остави да ни нападнатъ сърбитѣ, за да бжде окончателно съкрушена България, въ която русофилството почна наново да се засилва. Споредъ Австрия по-добрѣ България да бжде разграбена отъ сърби и ромжни, нежели да бжде помощница на Русия при едно засилване.

Нашето мнѣние по тоя сждбоносенъ въпросъ е, че за да не станемъ орждие ни на Австрия ни на Русия, да се образува коалиционенъ кабинетъ отъ всички партии, който ще запази мира и ще помогне да се закрѣпимъ, та слѣдъ това ще видимъ какъ може да се дѣйствува, за да си добиемъ изгубеното отъ Букурешкия миръ.

Българскиятъ избиратель е длъженъ да се заинтересува отъ положението си, докато има възможность да прояви своето право.

Ний изложихме причинитѣ на нашето нещастие. Сега нека читателитѣ ни сждятъ и избиратъ, което намиратъ за разумно, за полезно. Докато Русия бѣше съ насъ, ний я вѣрвахме. Докато Австрия не бѣше ни излъгала, ний я вѣрвахме. Сега не вѣрваме ни Австрия, ни Русия. Ний трѣбва да вѣрваме себе си, да се уповаваме на себе си, на нашата искренность въ защита на интереситѣ ни. Тоя, който има подобна директива, той ще бжде подържанъ отъ българскитѣ избиратели. Ни съ Русия, ни съ Австрия, а съ България за България.

ОТЗИВИ.

Ученическитѣ вълнения.

Ний винаги сме държали страната на недоволнитѣ. Въ такива сериозни случаи, кждѣто негодуванието се явява масово, осждително е да се гледа повърхностно на въпроса и да се остави безъ разрѣшение. Ученическитѣ бунтове не сж явления които често да ни се изпрѣчватъ. Но тѣ не сж и така рѣдки, че да ни очудватъ.

Масовитѣ ученически вълнения, които сж дохаждали до цѣли бунтове, винаги се предизвикватъ отъ респективната власть, отъ нейнитѣ несъотвѣтни наредби за смѣтка на учащитѣ се. Строгоститѣ въ училищнитѣ режими често пжти причиняватъ незадоволства, които впослѣдствие се разрастватъ въ бунтове. Строго последнато, не самитѣ строгости съдържатъ предизвикателство къмъ недоволство, а несправедливоститѣ, които изпъкватъ при прилагането на строгитѣ мѣрки. Фаворизацията е една болѣсть на всѣкждѣ. Фаворизираните не биватъ засѣгнати отъ строгитѣ мѣрки. Това е, което възмущава онія, които нѣматъ протекция. Ний знаемъ безбройни факти на най-осждителна фаворизация и на най-брутални оневиняванія. Слаби ученици лесно минаватъ въ класъ, а силни биватъ срѣзвани по прѣдмети, прѣподавателитѣ по които сж имали лични неразположения къмъ ученицитѣ. Подобни факти има не само въ провинциалнитѣ гимназии; такива има най-много въ Софийскитѣ. Ний знаемъ случаи гдѣто слаби ученици сж бѣгали отъ Варненската гимназия въ нѣкои отъ Софийскитѣ, издържавали сж тамъ изпитъ, даже зрѣлость съ добъръ или много добъръ успѣхъ, а тѣхни другари, които сж ги прѣвъзходствували въ разбирание на прѣдметитѣ, сж получавали едва удовлетворителенъ банъ, а нѣкои сж даже скжсвани и отпослѣ се явявали на поправителенъ изпитъ. Нека наведемъ единъ фактъ. Прѣди три или четири години единъ варненски гимназистъ показалъ по своитѣ математически способности, които въ нѣкои случаи сж го поставяли по-горѣ отъ самия прѣподаватель, е подготвялъ двѣ ученички отъ послѣдния гимназиялень класъ. На изпита ученичкитѣ получаватъ по петорка, а самия имъ учитель (гимназиста) четворка. Другъ фактъ. Двама ученици сѣдатъ на една скамейка. Единия е силенъ, а другия — слабъ. Слабия прѣписва класното упражнение отъ другаря си. Първия получава четворка, а вторія — тройка. Причинитѣ на подобни аномалии не сж скрити за ученицитѣ. Тѣ прѣкрасно знаятъ слабоститѣ на учителитѣ си, за да си обяснятъ аномалиитѣ.

Послѣднитѣ ученически стачки, които епидемически се разпространѣли по цѣлата страна се длъжатъ на разпоредбитѣ на министерството на просвѣтата по начина на изпититѣ. Факта, че отъ врѣдъ тия наредби се посрѣщатъ съ високъ протестъ е достатъчно доказателство за неумѣстностьта имъ. Никой не може да бжде по-добъръ сждия въ случая освѣнъ ученицитѣ.

Какви сж съображенията на министерството, не е важно. Важното е, че съ неговитѣ наредби се създаватъ затруднения, които не сж по силитѣ на ученицитѣ.

Желателно е самитѣ учители да поемать грижата за уравнение на конфликта. Тѣ сж длъжни да проучатъ внимателно въпроса и да се изкажатъ, а не само да гледатъ, като нѣкои фелдфебели, да изпълняватъ заповѣди на началството, безъ да разсждаватъ.

За съборената църква въ гр. Провадия.

ПРОТОКОЛЪ.

На 16 Ноемврий 1913 година подписанитѣ членове на комисията: архитектитѣ: Я. Шамарджиевъ. Р. Ганевъ, Ст. Ивановъ, Ат. Несторовъ. Леонкиевъ, назначени съ заповѣдитѣ № 1236 отъ 6 ноемврий т. година на г-на главния секретарь на Министерството на общитѣ сгради, пжтищата и благоустройството и № 455 отъ 28 октомврий т. год. на г-на Варненскія Окржженъ Управитель, отидохме въ гр. Провадия и въ присжтствието на черковното настоятелство, архитекта Д. Дабковъ съставитель и ржководитель на постройката, прѣдприемача на сжщата Проданъ Николовъ и неговия главенъ майсторъ Драгушинъ Марангозовъ, прѣгледахме срутилата се тамъ новостроящата църква и намѣрихме:

I-во.

Състояние на църквата.

Главното кубе (куполата) заедно съ тамбура, всички арки и околни сводове сж се съборили. Стълбоветѣ сж що сж се съборили, съ исключение на сѣверозападния стълбъ (б) и около половината отъ югозападния стълбъ (в), които още стоятъ. На стълбоветѣ сж се появявали по камънитѣ вертикални пукнатини, двѣ отъ които сж били констатирани още слѣдъ землетрѣсението на 1 юний н. г. съ протоколъ на черковното настоятелство № 8 отъ 2 юний н. г. Такива пукнатини сж се появявали вѣроятно и отъ послѣ, но замазвани отъ прѣдприемача; тъй като ние констатирахме измазани пукнатини около 7—8, което измазване е станало естествено прѣди срутването на черквата.

Базата на сѣверосточния стълбъ (А) е въ единия край смазанъ. Образували сж се пукнатини въ околнитѣ зидове у, х, с, т, о, както е означено въ скицата. Сжщитѣ зидове сж се измѣстили (наклонили) въ горнатѣ си части навънъ, а именно: зидъ х съ 10 с. м., зидъ у съ 20 с. м., зидъ к) съ 5 с. м., зидъ т съ 4 с. м., зидъ z съ 5 с. м., зидъ п съ 3 с. м. Основитѣ на постройката не показватъ никакви пукнатини или пъкъ да сж се неравномѣрно улѣгнали.

II-ро.

Описание на работитѣ по църквата.

Постройката на черквата е започната, върху изградени прѣди 2 години основи, прѣзъ пролѣтьта 1912 год. по удобренъ прѣдварително проектъ, безъ удобрени подробни тържни книжа. До мобилизацията прѣзъ 1912 година сж били направени всички арки, коробитѣ и тамбура за куполата на височина 3·00 м. надъ главнитѣ арки. Въ това положение работитѣ сж прѣкратени и наново започнати прѣзъ м. априлъ т. г. и продължени до 1 юний, когато е станало землетрѣсението.

До 1 юний т. г. тамбура е билъ иззиданъ до капителитѣ на куполата. Повредитѣ, причинени отъ землетрѣсението сж били своевременно констатирани отъ черковното настоятелство съ протоколъ № 8 отъ 2 юний т. г., споредъ който колонкитѣ на куполъта сж се били размърдали и въ югозападния стълбъ сж се били появили двѣ незначителни вертикални пукнатинки и по замаската на коробитѣ сж се били появили пукнатини, за поправката на които е било нуждно 21·50 м. нова мазилка. Зидарията на тамбура на височина колкото държатъ размърдалитѣ се колонки е била съборена и изградена на ново, а пукнатинкитѣ на стълба и по замаската на коробитѣ поправени съ циментовъ разтворъ. Слѣдъ това работитѣ сж се продължили до 17 августъ т. г., когато прѣзъ нощьта около 3—4 часа срѣщу 18 августъ църквата се е срутила. До тая дата — 17 августъ сж били свършени всички зидарски работи, както и покривната конструкция на цѣлата постройка и часть отъ дъсчената обшивка Главното кубе (куполата) е било заводено окончателно около 20 юлий т. г. Прѣдната (западна) часть на черквата заедно съ камбанарията сж запазени не засѣгнати отъ срутването.

Прѣзъ врѣме на строенето сж станали слѣдитѣ измѣнения и отклонения отъ първоначалния проектъ и тържни книжа: а) коробитѣ вмѣсто полуцилиндрически сж направени полуцилиндросретически; б) отъ страна на главното кубе (куполата) въ жглитѣ сж били направени 4 малки кубета съ тамбури на височина 3·80 м, дебелина една тухла и външенъ диаметръ 1·50 и дървена конструкция на покрива (куполитѣ); в) стълбоветѣ не сж изработени съгласно № 12 отъ вѣдомостьта за цѣнитѣ, а така: лѣглата на отдѣлитѣ дѣлани камане въ редоветѣ не сж издѣлани въ равна хоризонтална плоскость, а сж малко вдлъбнати, така, че поставени единъ върху другъ даватъ една кухина, която по особенно грижливо е залѣта съ циментовъ разтворъ.

Всѣки редъ на стълба се състои отъ два или три камака, свързани съ желѣзни скоби.

Отдѣлнитѣ редове не сѫ свързани единъ съ другъ съ вертикални желѣзни шипове, нито пъкъ по краищата има оловени пании.

Лѣглото, (стъпкитѣ) на главнитѣ сводове (аркитѣ) е било направено по отрѣщната скица, а именно: надъ капитела е изидано 3 реда тухли на циментовъ растворъ; върху тая зидария е билъ поставенъ единъ грубо очуканъ отъ шуменскитѣ кариери камъкъ 0·65/0·65/0·40 съ една дупка въ срѣдата съ D=15—20 с. м., въ която сѫ поставени прикривени краищата на желѣзнитѣ връзки (споредъ скицата) обхванати съ една халка отъ плоско желѣзо 10/60 м. м. и залѣти въ помѣнатата дупка съ циментъ. Желѣзнитѣ връзки иматъ размѣръ 50/50 м. м. Главнитѣ арки, прѣдвидени въ смѣтката 0·50 м. височина, сѫ биле направени 0·70 м. високи ($2\frac{1}{2}$ тухли).

Стълбоветѣ сѫ направени отъ дѣланъ мекъ Шуменски камъкъ и само нѣколко редове на стълбоветѣ сѫ направени отъ прѣдприемача отъ Провадийски камъкъ, който е по твърдъ отъ Шуменския. По Провадийския камъкъ не се забѣлѣзватъ пукнатини.

Стълбоветѣ сѫ изидани по начинъ помѣнатъ по-горѣ. Тухлитѣ употрѣбени за зидарията иматъ размѣри — $24\frac{1}{2}$. $10\frac{1}{2}$. $5\frac{1}{2}$ с. м., а за сводоветѣ 27, 13. $6\frac{1}{2}$ с. м. и сѫ добрѣ изработени и изпечени.

Раствора употрѣбенъ за зидариитѣ е удовлетворително качество. Самата зидария, колкото това личи и отъ несъборената часть на постройката, е добрѣ извършена.

(Слѣдва)

Дневни новини

На 8 того по случай тезоименния день на Н. В. Царицата сѫ биле размѣнени слѣднитѣ телеграми между Варнен. окрѫж. управитель и Н. В. Царицата:

Окрѫжному Управителю Варна

Сърдечно благодаря Вамъ и на населението на повѣрения Ви окрѫгъ за поздравленията и благопожеланията, които ми поднесохте по случай Тезоименния ми день.

Елеонора.

София, Нейно Величество Царицата.

Днесъ, по случай Тезоименния день на Ваше Величество, въ Катедралната Църква се отслужи тържественъ молебенъ. Отъ името на населението на Варненския Окрѫгъ и отъ мое име поднасямъ прѣдъ Ваше Величество сърдечни поздравления и благопожелания. Живѣйте Ваше Величество за щастие на Българския Народъ, на който Провидението Ви прати да му бѫдите Ангелъ Хранитель и въ добри и трудни врѣмена.

Окр. Управитель: Д. Перелинговъ

Дѣлото на дружество „Звѣзда. За трети пѫть на 10 того бѣ сложено за разглѣждание отъ Варненския окр. сѫдъ въ съставъ: прѣдседателствующъ: Г. Желѣзковъ, членове: Г. Богоевъ и Зл. Цаневъ, зам. прокурора Ст. Георгиевъ и при подсекретаря Д. Митевъ углавното дѣло заведено срѣщу Марко Симеоновъ и други. Всички обвиняеми и повечето отъ свидѣтелитѣ бѣха се явили съ исключение на 4-5 д., които сѫ останали въ Ромѫнска територия и Стоянъ Русевъ и Георги Пасаровъ, поради което зам. прокурора настоя да се отложи дѣлото, понеже показанията имъ ще иматъ сѫществено значение при рѣшаване на дѣлото и че ако свидѣтелитѣ немогатъ да се явятъ, да се разпитатъ по делегация тамъ, гдѣто се намиратъ. Това искане на прокурора сѫда уважи и дѣлото се отложи за другъ срокъ. Въ това засѣдание защитницитѣ на Марко Симеоновъ повдигнаха въпросъ за намаление гаранцията на Симеонова отъ 100000 лева на толкозъ, колкото сѫда намѣри за добрѣ, но сѫда не уважи това имъ искание, макаръ М. Симеоновъ и да е лежалъ три години. Види се, че сѫдътъ е ималъ прѣдъ видъ прѣдишното отклонение отъ сѫдебно дирене на Марко Симеоновъ.

Акционерно събрание. На 9 того Варненското търговско акционерно дружество „Довѣрие“ имаше годишно събрание, въ което се приеха годишнитѣ смѣтки за 1913 год., избраха се новъ управителенъ и провѣрителенъ съвѣти и се взе рѣшение за увеличение дружеств. капиталъ отъ 150,000 на 300,000 лева. За управителенъ съвѣтъ сѫ избрани слѣднитѣ лица: г. г. Благой Кирчевъ, адвокатъ; Никола Ю. Тодоровъ, търговецъ; Димитръ Русевъ, членъ въ постоянната комисия и Илия Сѫбевъ, индустриалецъ, а за провѣрители сѫ избрани г. г. Димитръ Вълкановъ, членъ въ пост. комисия; Герчо Киселовъ и Тодоръ Пеневъ, банкеръ въ Балчикъ. Дружеството съ прѣмѣстването си отъ Балчикъ въ Варна откри и търговски отдѣлъ за доставяне разни земледѣлчески и индустриални машини и пр.

Пожелаваме на дружеството добъръ успѣхъ.

Вѣнчавка. На 9 того се извърши вѣнчавката на г-ца Мара Н. Никушева, дъщеря на покойния полковникъ Н. Никушевъ, съ г-нъ Петръ Т. Малчевъ, инженеръ и началникъ на Русенското градско електрическо отдѣление.

Изказваме нашитѣ честитявания и благопожелания на младата двойка.

Италианската тукъ легация е увѣдомила министерството на външнитѣ работи и на изповѣданията, че унтерофицера отъ 4-й артилерийски полкъ отъ ромѫнската армия, прикомандированъ като телефонистъ къмъ генералния щабъ прѣзъ послѣдниятъ походъ на ромѫнскитѣ войски въ България, останалъ повече отъ единъ мѣсецъ въ околностьта на София. Слѣдъ това той се е завърналъ въ Ромѫния, носящъ крупна сума въ италиянски банкноти. Понеже произхождането на тия банкноти изглежда твърдѣ съмнително, легацията счела за нужно да донесе това до знанието на споменатото министерство, въ случай, че има нѣкой да е заявилъ, че е загубилъ подобна сума, или че му е открадната такава.

Концертътъ даденъ на 8 того отъ д-вото на искуствата въ Варна, подъ диринжьорството на г-нъ Д-ръ Коста Тодоровъ излѣзе много сполучливъ. Публиката изпровождаше всѣки номеръ съ силни рѫкоплѣскания. Сцената бѣ отлично декорирана отъ г. Д. Панчевъ, учитель въ тукашната гимназия. Салонътъ бѣ прѣпълненъ.

Съ заповѣдь отъ 15 м. м. подъ № 25, г. министрътъ на вътрѣшнитѣ работи и народното здраве постанови, за напрѣдъ гр. Скеча да носи официалното, старото и всемирно името си име, Кеанти, а Скечанската околия да се именува Кеантийска.

Умоляватъ се членоветѣ и съмишленицитѣ на Радикалъ Демократическата партия въ Варненско да искатъ избирателни бюлетини за прѣдстоящитѣ избори на 23 того отъ дѣловодителя на Варненската Градска организация г-нъ М. Мурадовъ или отъ членоветѣ на сѫщата, г-да Кр. Мирски, Пенко Славчевъ и Никола Ставревъ.

Отъ Организацията.

Шефътъ на демократическата партия, г-нъ Александръ Малиновъ на 8 того вечерьта държа своята прѣдизборна политическа рѣчь въ юнашкия салонъ, който бѣ прѣпълненъ съ слушатели, принадлѣжащи къмъ всички политически течения въ града и нѣколцина селяни дошли отъ близкитѣ села на варненската околия. Онова върху което г-нъ Малиновъ искаше да насочи вниманието на слушателитѣ си бѣ: каква трѣбва да бѫде външната политика на България. Той каза, че нашата външна политика прѣди всичко трѣбва да бѫде българска, а не русофилска и австрофилска.

Настоятелството на сиропиталище „Надежда“ съобщава че на билетъ № 1095, отъ томболата, която дружеството разигра на 9 т. м., се падна печалбата една срѣбърна ваза.

Настоятелството изказва своята благодарность на слѣднитѣ г-жи и г-да които бѣха тъй добри да му помогнатъ при распродаванието на билетитѣ: на г-нъ Перелинговъ Варн. Окрѫженъ управитель за вземанието отъ него 2 кочана билети, на г-жа Сийка Инжинеръ Атанасова, г-жа Д-ръ Головина, г-жа Райна Лейт. Асѣнова, г-жа Екат. Абаджиева, г-жа Анаст. Ганева, г-жа Ст. Инженеръ Бончева, г-жа Н. Велчева, г-жа Т. х. Иовкова, г-жа Елисавета Петко Кирчева, г-жа Ек. Ючорманска, г-ца Елена Ангелова (началница на дѣвическия пансионъ), Г-да Коста Райковъ, Георги Серафимовъ, Д. Мариновъ, В. Н. Кожухаровъ, Г-нъ Тошевъ. Въ Сиропиталището сѫ постѫпили и слѣднитѣ волни помощи: отъ г-жа Лейтен. Серафимова за поминъ 25 л., отъ г-жа П. х. Пѣйчева 20 лв. за поминъ, отъ Инженеръ Кутинчева 25 лв. по случай три години отъ смъртьта на покойния й съпругъ.

Широкитѣ социалисти на 9 того имаха прѣдизборно политическо събрание, на което говориха Вл. Димитровъ и Т. Страшимировъ прѣдъ многобройни слушатели за миналата и сегашна дѣйность на управляющитѣ партии и имъ показаха пѫтя, по който трѣбва да вървятъ въ тояваженъ моментъ, който прѣживѣва нашата страна.

Читалището „Нива“ въ с. Невша, провадийско, наново се отвори по инициативата на тамошнитѣ учители В. Черневъ и Бояджиевъ, като се записали около 50—60 души за членове. Като се има прѣдъ видъ голѣмата полза отъ такива читалища горѣпоменатитѣ учители заслужаватъ похвала, а тоя тѣхенъ примѣръ заслужава подражание и отъ другитѣ учители по селата, съ което ще допринесатъ голѣма полза за широката селска маса.

За костурскитѣ сѣмейства. Извѣстно е, че току що миналата война хвърли въ обятията на мизерията много сѣмейства: на едни като граби бащитѣ, на други братята, а други пъкъ остави да гниятъ изъ затворитѣ въ Гърция. Отъ града ни пишатъ, че въ Атинския затворъ, а тъй сѫщо и въ Волосъ били затворени много нашни войници, между които има и костурци отъ Македония, за сѫдбата на които никой нищо не знае. Понеже тия нещастници гниятъ въ гръцкитѣ затвори като доброволчи войници, а заедно съ тѣхъ страдатъ и сѣмействата имъ, дългъ се налага на по-богатитѣ костурци да се притекатъ на помощь, кой съ колкото може, за да олекне поне отчасти мизерията на тия сѣмейства.

Варненскитѣ кръчмари и винари отдавна проектираха да основатъ едно свое дружество, цѣльта на което да е подпомагането на по-слабитѣ имъ еснафи. За реализирането на своя проектъ напослѣдъкъ, изглежда, че сѫ работили доста усилено. Като плодъ на това тѣхно усилие е събранието, което за прьвъ пѫть имаха на 1-й того. Въ това събрание се избра настоятелството начело съ прѣдседатель варненския търговецъ на вина Ангелъ Качевъ. Между другитѣ рѣшения, които се земаха е и това патронния имъ праздникъ да се празднува всѣка година на 1 февр. Трифоновъ день.—Пожелаваме успѣхъ на дружеството, а на настоятелството плодотворна дѣйность.

Заграбено общинско мѣсто. Знае се, че Щерю Бѣлчевъ притежава въ мѣстностьта „карантината“ десятки дѣкара мѣсто, върху което той има вече построена бирария. Казватъ, че това мѣсто е било градско и че Бѣлчевъ си го присвоилъ. Дългъ се налага на общинския съвѣтъ да провѣри стопанинъ ли е Бѣлчевъ на въпросното мѣсто и ако се укаже, че не е стопанинъ, веднага да се отнеме отъ него, понеже сѫщия ималъ намѣрение да го продаде и даже е продалъ една часть отъ това мѣсто.

Купувамъ акции и облигации отъ всички дружества и банки.

Справка редакцията.

До господина редактора на в. „Свободенъ гласъ“

Въ В. Т. Вѣстникъ, брой 15 отъ 5 февруарий т. год. единъ мнимъ мелничаръ, като съобщава за търга по доброволно спазаряване за около 1,000,000 килограма брашно (а по обявлението на комендантското управление около 600,000 килограма) произведенъ на 20 януарий т. г., заявява, че азъ съмъ докладвалъ на началството си да се възложи въпросната доставка на името на конкурента г-нъ Петко Т. Баевъ по цѣна 33 лв. за 100 килограма брашно и по поводъ на това прѣписва работи, компрометирующи личностьта ми, като добросъвѣстенъ испълнитель на службата.

Заявявамъ, че нищо вѣрно нѣма отъ прѣписуемото ми дѣяние, азъ докладвахъ тъкмо обратното, а именно: *да не се утвърдява сдѣлката по извънмѣрно високата цѣна.*

За тази клѣвета лансирана при испълнение на служебнитѣ ми обязаности, подирихъ удовлетворение чрѣзъ надлѣжния сѫдъ.

Варна, 8/II 1914 г.

Майоръ Черешаровъ.

Съобщение

Съобщавамъ на всички свои клиенти, земледѣлци, познати и приятели, че отворихъ новопостроеното ми ханче, находящо се въ мѣстностьта „Сесъ-севмесъ“, което снабдихъ съ чисто натурални вина, сливовица и съ разни спиртни напитки. Въ ханчето има и добрѣ уредена гостилница.

Съ почить: Ташко Веляновъ.

Дава се подъ наемъ

двуетажна кѫща въ I участъкъ улица „Бѣла“ № 105. Първия етажъ 4 стаи, салонъ и кухня, втория етажъ 5 стаи и салонъ.

Споразумѣние до притежателя й Стефанъ Ив. Пляковъ II уч. ул. Радина № 36, Варна.

Извѣстие.

Извѣстявамъ на г-да Варненскитѣ граждани, че отъ 1 февруари т. г. прѣмѣстихъ заведението си въ зданието на **Иосифъ Дедичъ**, находяще се по шосето Варна — Бургасъ 4-й километръ, „СЕСЪ-СЕВМЕСЪ“, гдѣто винаги ще намѣрятъ топълъ обѣдъ и вечеря, а така сѫщо сервирамъ разни банкети за компании съ най-вкусни домашни ястия и сладкиши.

Въ заведението се намиратъ доброкачествени пити та стари и нови натурални вина, прасковка, джиброака и др.

Винаги бърза и акуратна прислуга и порядъчна чистота.

Надѣвамъ се, че многобройнитѣ ми клиенти и познати ще продължаватъ да посѣщаватъ заведението ми, както до сега.

Съ почитание:
Иосифъ Юрдановъ.

Казино „ЛОНДОНЪ“
ВАРНА.

Единственното заведение съ всички удобства.

Ще намѣрите винаги първокачественни напитки, разни видове топли и студени закуски. Започна да се точи прочутото **Мюнхенско Пиво.**

Въ бирария — хотелъ „ПРѢСЛАВЪ“

тия дни почна да се точи прочутото **мюнхенско пиво**

„ПШОРРЪ“

отъ първата, най-старата и най-реномираната **мюнхенска фабрика „ПШОРРЪ“.**

ВАРНЕНСКА ПОПУЛЯРНА БАНКА.

ПОКАНА

Управителния съвѣтъ на Варненската Популярна Банка поканва г. г. членоветѣ на сѫщата да присъстствуватъ на общо годишно събрание, което ще стане на 2 мартъ 1914 година точно въ 9 часа сутринѣта въ салона на бирария „Галата“ (Ксенофонъ) при слѣдния дневенъ редъ:

1. Докладъ на управ. и провѣр. съвѣти;
2. Удобрение „балансътъ“ и смѣтка „загуби и печалби“ за 1913 г. и освобождаване отъ отговорность управителния и провѣрителния съвѣти и управлението на банката за 1913 г.
3. Бюджетъ за 1914 г.;
4. Увеличение на максималния кредитъ до 8000л. по сконто на полици;
5. Рѣшение да се иска отъ Българ. Центр. Коопер. Банка кредитъ отъ още сто хиляди лева;
6. Избиране 3 нови члена на управителния съвѣтъ;
7. Избиране 2 нови члена на провѣрителния съвѣтъ, отъ които единъ за дѣйствителенъ членъ, а другия допълнителенъ членъ на сѫщия съвѣтъ.

Ако събранието не се състои на 2 мартъ поради неявяване поне на половината банкови членове, сѫщото се отлага, съгласно чл. 33 отъ устава, за слѣднята недѣля въ сѫщия салонъ и врѣме и ще се счита за законно, колкото и членове да се явятъ.

14/II.1914 год

Отъ Управителния Съвѣтъ.

БАЛАНСЪ за 1913 г.

На Варненската Популярна Банка

1	Каса	6098	60	1	Капиталъ	248000	—
2	Портфейлъ	233789	65	2	На Цен. Копер. Банка	168033	43
3	П/ди при Цен. Коп. Б	175699	41	3	Срочни и безср. влогове	87101	20
4	Текущи с/ки дебит.	12216	30	4	Депоз. на полици ефекти	41710	—
5	Невнесенъ капит.	101910	—	5	Разни	8572	44
6	Протест. полици	1885	45	6	Лихви за 1914 год.	3988	35
7	Движими имоти	1192	—	7	Запазенъ фондъ	7421	35
8	Наши дѣлове при Ц.	2100	—	8	Спец фондъ за несъб. вземи.	610	70
9	Депозирани ефекти	30850	—	9	Дивидентъ отъ 1911 год	10	—
10	Полици за инкасо	10500	56	10	„ „ 1912 „	998	65
11	Вътрешни корес.	1147	90	11	Тантиеми „ 1912 „	163	65
12	Учредит. разноски	121	65	12	Чиста печал. за 1913 „	11937	24
13	Гер. & пощ. марки	85	—				
14	Прѣд. раз. за 1914 г.	950	50				
		578547	01			578547	01

Смѣтка Загуби и Печалби

ЗА 1913 ГОДИНА

1	Броено лих. & ком. и др.	6650	10	1	Отъ лихви & комис.	43771	27
2	Банкови разноски	6521	78				
3	Лихви на сроч. и безср. вл.	2017	70				
4	Лих. на Цен. Копер. Бан.	12595	10				
5	Прѣд. лихви за 1914 год.	3988	35				
6	Учредителни разноски	61	—				
7	Чис. печ. за 913 г. 11937.24						
	Разпрѣдѣлени на:						
	а. Запаз. фондъ 2400						
	б. Сп. ф. за нес. вз. 600						
	в. Дивид. за 913 г. 6500						
	г. Тант. за 913 г. 143240						
	д. Остат. отъ печ. за 913 г. отнесен. къмъ запаз. фон. 100484	11937	24				
		43771	27			43771	27

Прѣдседатель на управит. съвѣтъ:
Ант. Р. Патомански

Директоръ: *В. Ст. Дръжковъ.*

Членове на контр. съвѣтъ: *Хр. Чимшировъ, С. Метевъ, Хр. Богдановъ.*

ДОКЛАДЪ

отъ контролния съвѣтъ на Варнен. Популярна Банка до III общо събрание на Банката.

Господа членове,

Подписанитѣ членове на контролния съвѣтъ на Варненската популярна Банка, провѣрихме прѣзъ течението на годината смѣткитѣ по книгитѣ на Банката, а тука сѫщо „баланса“ и смѣтката „загуби и печалби“ и намѣрихме че сѫ водени редовно и правилно, съгласно устава на банката, и Ви молимъ да ги удобрите и освободите управителния, провѣрител. съвѣти и управлението на банката за дѣйствията имъ прѣзъ 1913 година.

Варна, 14 февруари 1914 год.

Членове на контролния съвѣтъ:
Хр. Чимшировъ.
С. Метевъ.
Хр. Богдановъ.

Много важно.

Продава се въ гр. Варна въ мѣстностьта Марж-Съртж надъ фабриката на Георги х. Дечевъ едно парче нива отъ 200 декара, 100-тѣхъ засѣти съ зимница и 100-тѣхъ угаръ. Съ една кѫща за живѣние и единъ домъ за добитъкъ, една чешма вѫтрѣ въ нивата и 100 дръвчета орѣхови. Желающитѣ да я купятъ да се отнесатъ за споразумѣние до Марко Николовъ, мѣлничарь — Варна.

Балансъ

На Търговското Акционерно Д-во „Трудолюбие“ въ Варна.

АКТИВЪ приключенъ на 31 декем. 1913 год. ПАСИВЪ

1	Невнесенъ капиталъ	100000	—	1	Капиталъ	400000	—
2	Текущи смѣтки	648914	04	2	Запасенъ капиталъ	174869	97
3	Портфейлъ	417956	35	3	Фондъ за съмн. длъж.	26742	63
4	Депозирани полици	272671	30	4	Срочни влогове	430207	60
5	Недвижими имоти	105539	13	5	Безсрочни влогове	475857	—
6	Залогъ цѣнни книжа	70580	—	6	Заложители	70580	-
7	Сѫдебни дѣла	52557	50	7	Депозанти полици	26256	90
8	Залози за гаранции	36000	—	8	Гаранции	36000	—
9	Чужди полици	10917	90	9	Лихви на кредитори	21526	55
10	Депозитъ полици	1346	30	10	Събиране полици	12918	70
11	Цѣнни книжа	2838	15	11	Лихви за 1914 год.	8185	—
12	Мобили	1029	75	12	Неизплатени данъци	2109	22
13	Кореспонденти	17742	80	13	Безлихвени влогове	14231	17
14	Марки	40	50	14	Дивидентъ за 1910 г.	30	—
15	Каса	19889	50	15	Дивидентъ за 1911 г.	780	—
				16	Дивидентъ за 1912 г.	2722	50
				17	Загуби и печалби	55005	98
		1758023	22			1758023	22

Смѣтка

Загуби и Печалби на Търг. Акц. Д-во „Трудолюбие“—Варна.

ДА ДАВА на 31 декемврий 1913 год. ДА ЗЕМА

1	Лихви на ср. и безср влог.	21526	55	1	Отъ лихви	86248	60
2	Лихви по прѣшк. портф.	8185	—	2	„ провизиона	1472	60
3	Заплати	4836	66	3	„ Наеми	8110	—
4	Канторски разноски	6162	59				
5	10% погашение мобелитѣ	114	42				
6	5% запасенъ капиталъ	2750	30				
7	8% тантиеми	418[illegible]	45				
8	За съмнителни земания	8075	23				
9	Дивидентъ за раздаване	40000	—				
		95831	20			95831	20

Управитель: С. ДИМИТРОВЪ.

ДОКЛАДЪ

Отъ Провѣрителния Съвѣтъ на Търговското Акционерно Д-ство „ТРУДОЛЮБИЕ“ въ гр. Варна.

Г. г. Акционери,

На Основание чл. 20[illegible] отъ Търговския законъ и чл. 30 отъ устава, честь имаме да ви доложимъ, че горнитѣ баланс и смѣтката на „Загуби и Печалби“, сѫ вѣрно извлѣчени отъ дружественитѣ книги, водени прѣзъ 1913 година.

гр. Варна, 8 февруарий 1914 год.

Провѣрителенъ Съветъ:
В. Василевъ
Г. Атанасовъ

„БЪЛГАРИЯ“

Д-во Българско Застрахователно Дружество

Основано прѣзъ 1891. ВЪ ГР. РУСЕ.

„БЪЛГАРИЯ“ застрахова и прѣзастрахова: Противъ ПОЖАРЪ и НЕЩАСТНИ СЛУЧАИ, всѣкакъвъ ТРАНСПОРТЪ по сухо и по вода, човѣшкия ЖИВОТЪ, зестри, капитали, пенсии и др. по най модерни, нововъвѣдени и износни комбинации

УСЛОВИЯ НАЙ-ЛИБЕРАЛНИ, ПРЕМИИ НАЙ ИЗНОСНИ.

Застрахованитѣ за животъ при „БЪЛГАРИЯ“ не плащатъ никаква добавъчна премия за риска за война.

Полицата на „БЪЛГАРИЯ“ по застраховка за животъ е неоспорима отъ деня на издаването ѝ и съдържа най ясни и точно опрѣдѣлени условия.

„БЪЛГАРИЯ“ изпълнява своитѣ задължения съ най голѣма точность и изплаща най-бързо загубитѣ.

„БЪЛГАРИЯ“ е най-старото и най солидното първо българско застрахователно д-во въ царството, което се ползува съ всесвѣтска извѣстность.

„БЪЛГАРИЯ“ има годишни постѫпления отъ премии по всички видове застрахования зл. л. 26,000,000

ГАРАНЦИЯ НА ДРУЖЕСТВОТО

капиталъ, резерви и други повече отъ зл. л. 24,000,000

ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ВЪ ГР. РУСЕ

Прѣдставителство въ София.

Агенции въ всички градове и селски центрове на царството; въ Македония и Одринско.

Главенъ директоръ на д-то: Г. ТЕОДОРОВЪ.

Проспекти и подробни свѣдения се даватъ даромъ отъ: Главната Дирекция, прѣдставителствата и всички агенти и пѫтующи инспекторъ-аквизитори на дружеството.

Продава се

дворъ 320 кв. м., жѫлтъ, съ кѫща № 30 на ул. „Раковска“ за 8000 л. Справка въ редакцията.